בס"ד

© כל הזכויות שמורות, אין להעתיק ללא אישור מפורש

יריד בונים עתיד

י"ל ע"י ועד 'מאושר' שע"י ועד רבני שכונת רמת בית שמש ד'

לקראת 'שבת הגדול' פרשת בהעלותך תשפ"ד

© כל הזכויות שמורות
אין להעתיק ללא אישור מפורש

2 | מה בעצם נדרש ממני

10 | קהילות קודש ימליכו בקול

20 | את מי ילדינו יפגשו ברגעים גורליים

© כל הזכויות שמורות
אין להעתיק ללא אישור מפורש

מותר לנו לעמוד על שלנו!!!

העולם כידוע נחלק לשתים, יש את החצי של המצליחים, שמגיעים בסייעתא דשמיא להישגים מרשימים, כובשים פסגות ויעדים, ויש את החצי השני של ה"שלומיאלים" אשר ההצלחה רחוקה מאד מהם, בכל תחום בחיים הם מקופחים ונשארים מאחור.

צוות חוקרים ישב רבות על המדוכה, לפענח מהו בעצם ההבדל הבולט בין שתי הקבוצות האלו, והמסקנא שעלתה היתה חדה ויחידה.

האם הבן אדם מודע ש**מותר לו לעמוד על שלו!** פשוט ככה. חד וחלק.

הידיעה הזאת היא בעצם המפתח להצלחה בסייעתא דשמיא. ואילו מי שנעלמה ממנו ידיעה קריטית זאת מוצא את עצמו מתבכיין כל היום על היותו מקופח (פראייר בלע"ז), עד שנדמה שכל כשרונותיו וזכויותיו משועבדים ומגוייסים למען הצלחתו של חבירו במקרה הטוב, ושל יריבו במקרה הגרוע יותר.

אז בשורות שלפנינו אנו באים אל הציבור עם בשורה משמחת ותגלית מדהימה, והיא, שפשוט **מותר לנו לרצות ! ! !** כן, כן, **מותר לנו להחליט את מי אנחנו מעדיפים ואצל מי אנו רוצים לערוך את קניותינו**, זו הזכות הכי הכי לגיטימית שקיימת בעולם.

בעידן של היום שה'תחרות' אצל בעלי המסחר התפתחה בצורה מטורפת, ובעלי החנויות צריכים את הלקוח הרבה הרבה יותר ממה שהלקוח צריך אותם (די להציץ באחד משפעת השבועונים המתפרסמים בשכונתינו מידי שבוע, כדי לראות עד כמה בעלי העסקים פשוט 'רודפים' אחרי כל בדל של לקוח), אזי המסקנא הפשוטה עולה מאליה, והיא, שמותר והכי נכון שהלקוח יוכל להחליט ולדרוש שבעלי החנויות יתאימו את עצמם באופן מלא אל הלקוחות שמפרנסים ומתחזקים אותם, וכפי שראוי ומתאים לשכונה חרדית של תושבים יראי שמים.

אמנם, כדי שהרצון שלנו יתבטא ויוכל לצאת לפועל אנחנו צריכים את "כח הציבור" ו"כח היחיד".

"כח הציבור" הוא ה'הכשר' וה'פיקוח' שרבני השכונה שליט"א **מכל העדות והחוגים** ייסדו וקבעו כללים והתקנות איך החנויות והעסקים אמורים להתנהל כדי שיתאים לאורח חיינו ולא יהוו מכשול וביצה טובענית לנו ולצאצאינו, אם זה לגבי אופי העובדים, שעות הפתיחה ועוד ועוד, **ולהדגיש, שהדברים נקבעו אחרי דיונים ארוכים ומחשבה רבה מצד רבני השכונה שליט"א.**

וכך כשזה מגיע מגוף ציבורי ומאורגן, בעלי העסקים מבינים שכללים אלו אינם החלטה של יחידים, אלא של כלל התושבים, וממילא כל בעל עסק עושה את החשבון הפשוט, שאם הוא רוצה שתושבי השכונה יקנו אצלו הוא צריך להתאים את עצמו.

יהיו שירימו גבה ויתמהו, והרי די ברור מי היא האוכלוסיה הגרה כאן, ולכאורה בעלי העסקים מזהים את זה לבד, ולמה יש צורך בהתארגנות באופן ציבורי. - אבל זה לא נכון. עובדא, כפי שאנחנו רואים שכמעט בכל שכונה חרדית יש סוג פיקוח כזה או אחר כדוגמת בני ברק, ביתר, מודיעין עילית, רמת שלמה ועוד. אז כנראה ששום דבר לא נהיה מעצמו, - מה שכן, שאם בשאר הערים תפסו את עצמם לאחר שכבר נפלו עשרות ומאות חללים, אזי פה ברמה ד' השכילו ללמוד מתוך הנסיון של האחרים, ולא מחכים כדי ללמוד ח"ו מהנסיון של עצמינו, וד"ל.

אז מה בעצם נדרש ממני?

אחרי כח הציבור מגיע הכח העיקרי והוא "כח היחיד", ופה אנחנו צריכים את ההתגייסות של כל אחד ואחד, "ציבור" מורכב כידוע מהרבה יחידים שמתאגדים יחד למען מטרה משותפת, ולכן כדי שאכן יהיה כאן "כח ציבורי" נחוץ שכל אחד בלי יוצא מן הכלל, הוא ובני ביתו, יהיו חלק מהציבור ויפעלו כפי הוראות הרבנים שליט"א, דהיינו להיכנס ולקנות רק בחנויות המאושרות על ידי הוועד.

אנחנו לא מבקשים צעקות, ולא שכנועים, ולא כל דבר אחר, אנחנו צריכים רק דבר אחד ופשוט **"ביטוי כח הקניה שלנו"**, וזהו שם המשחק. - אנחנו ציבור גדול שאיכפת לנו על עתיד ילדינו וצאצאינו, ולכן פשוט שבשעה שאנו באים לערוך את קניותינו, אזי לא נסתכל על נקיון יופי ונוחות החנות, או אפילו על מחירים, אלא נקנה דוקא איפה שמכבדים את הרצון ואת העדיפות שלנו, וכמובן לא במקום שמזלזלים בנו או ביהדות שלנו, מתוך הנחה שגויה "שהרי אתה בין כך ובין כך תקנה אצלי". לא ולא, אנחנו לא שלומיאלים ולא פרייארים, נדע לעמוד בס"ד היטב על הדברים החשובים לנו, ולא נתחזק במו ידינו את מי שפוגע בנפש ילדינו או בשאר הדברים העומדים בציפור נפשינו.

ממילא פשוט, שהעמידה על שלנו לא תצא לפועל, אלא אם אכן יהיה הדבר ברור אצלינו, שאנחנו לא קונים אצל מי שפוגע בנו ובצאצאינו וברגשותינו, זו זכותינו המלאה, וגם חובתינו. - ולא נאמר, טוב יש כבר גוף שמטפל בזה, ויש כבר ציבור (איזה ציבור אם לא אתה?!) שמגוייס לזה, ובינתיים אקנה איפה שקרוב לי וכדו', כי במצב כזה כח הקניה והרצון שלנו לא יוכל להתבטא, תזכור היטב, מי זה הציבור? "הציבור הוא אתה ובני ביתך", "אתה ובני ביתך הם הציבור".

ונחדד בזה נקודה נוספת, יתכן שבתקופה הראשונה יהיו מספר חנויות שבעצם הן מותאמות לאופי השכונה, ומשום מה בעליהן לא רצו לחתום ולהתחייב על התקנות (בהמשך נסביר את התופעה). - צריך להבין שאם הדברים לא מוגדרים, ונגיד שעל פלוני אפשר לסמוך כי הוא ירא שמים, ועל השני כי הוא כך וכך, אזי זה הפתח לבלאגן ולחוסר בהירות, ועלול להביא לבעיות. - ולכן צריך לדעת שהעקרון צריך להיות ברור ומוגדר, "אם יש לחנות פיקוח נכנסים, ובאם אין פיקוח לא נכנסים", יהיה מה שיהיה.

ואל דאגה, **אם נהיה חזקים תוך זמן קצר הם יחתמו ויתחייבו בעזהשי"ת** (והדברים הודגשו לבקשת הרבנים), שהרי הם צריכים אותנו פי מאה ויותר ממה שאנחנו צריכים אותם, אנחנו יש לנו בשכונה עשר סופרים ועשר טמבורים ועוד ועוד, אם אין לנו סופר פלוני יש לנו סופר אחר בצד השני של הרחוב, אבל בעלי החנויות יש להם רק אותנו, והם זקוקים לנו, פשוט כך.

נקודה נוספת מאוד חשובה (בעיקר בתקופה הראשונה) היא, לחזק את בעלי העסקים שלקחו את הפיקוח. אתה נכנס לחנות, תגיד מילה טובה לבעליו, "איזה יופי שיש לך פיקוח ככה אני יכול לקנות אצליך". או "כל הכבוד שאתה מכבד את צרכי הלקוחות". אין לכן מושג כמה דברי עידוד כאלו משפיעים אפילו מיחיד, וכל שכן אם הוא שומע זאת מהרבה אנשים. צריך להבין שרצונו של כל בעל חנות נורמטיבי הוא לרצות את הלקוחות כמה שיותר (ולכן הוא משקיע ביופי החנות, ובשירות אדיב וכו'), הוא רק צריך לדעת שזהו הדבר שבו הוא מרצה את הלקוחות שלו, ברגע שהוא מזהה את זה הוא יעשה הכל בשביל זה.

רבותי! חשוב מאוד להכריז את זה ולהבהיר את זה בפני בעלי העסקים, מהו האופי של תושבי השכונה.

לסיכום- מה אני צריך לעשות

- מבררים אלו הם החנויות המאושרות (בפרסומים או בקו המידע).
- נכנסים וקונים רק בחנויות המאושרות.
- מחזקים ומעודדים את בעלי העסקים.
- מביאים את ההצלחה לרמה ד'.

דברי הסברה

מאת הרה"ח ר' אהרן שלמה וועטנשטיין שליט"א

מעסקני מערכת הכשרות של קניון שמגר סנטר בקרית בעלזא י-ם אשר היטיב להסביר את החשיבות והצורך הנחוץ של התקנות לחנויות והמרכזים המסחריים.

ברשות הרבנים הגאונים שליט"א. בראשית דברי אקדים, שעלינו לנהל את המערכה בשמחה. מתאמרא משמיה דמרנא החפץ חיים שכל דבר המתנהל בשמחה עולה שווייה בכפלים. אם מתחילים את הדבר בעצב ורוגז זה מקרטע מתחילתו. כאשר מגיע רב או עסקן ואומר בבטחה, אי"ה אנו הולכים להצליח עם השמחה והברען, זה אכן יצליח.

יושבים כאן רבנים ועסקנים חשובים, ומי אני שאדבר לפניהם, אך היות ולפני תקופה קצרה הייתי מעורב בשכונה אחרת, ששם ב"ה הצליחו להעמיד את צביון החנויות, על כן אביא בפניכם כמה טיפים על מנת להבין עד כמה חשוב להשקיע עכשיו, כשהשכונה היא בתחילת התפתחותה.

לא להיכנס לבוץ

מסופר על עגלון חדש שהגיע לעיירה לפתוח שם עסק. העגלון הישן קראו מיד לדין תורה כדין משיג גבול. לפני הדין תורה שאלו בזלזול: האם הנך יודע להנהיג סוסים, מה תעשה אם הסוס יפול לבוץ?, הלה ענה בתמימות: אמשוך אותו החוצה. ומה תעשה אם הסוס יתחפר היטב ולא יצא מהבוץ? שאלו שוב. אביא חבלים חזקים ואמשוך אותו בחוזקה עד שיצא, ענה העגלון החדש. ומה תעשה אם בכל זאת לא תצליח? איני יודע, ענה העגלון החדש. אם אינך יודע כיצד להוציא סוסים מהבוץ אינך יכול לשמש כעגלון, סיים מיודענו העגלון בתרועת ניצחון.

העגלון החדש ביקש בכל זאת לדעת את העצה כיצד מוציאים את הסוס מהבוץ. ענה לו העגלון: בעל עגלה טוב, כלל אינו נופל לבוץ, הוא נזהר שלא ליפול מלכתחילה...

מורי ורבותי כפי ששמעתי מהרבנים והעסקנים עומדים עתה בשלב שבו אנו דואגים ש'בעל עגלה טוב לא יכנס לבוץ'.

קהילתנו קרית בעלז בירושלים נבנתה בקדושה וטהרה. בימיה הראשונים היתה הקריה שכונה בפני עצמה, כאשר מסביבה הכל עמד שמם. באותם ימים

ביום שני כ"ו אייר העעל"ט, התקיימה אסיפה דחופה, בה השתתפו כל רבני שכונת רמה ד'. הרבנים שליט"א השמיעו דברים בדבר חשיבות ונחיצות הדבר, ונידונו התקנות הנצרכות לחנויות ובתי המסחר בשכונה החדשה שבס"ד רובה ככולה מאוכלסת ביהודים יקרים יראי ה' מכל העדות והחוגים, השואפים לגדל ולחנך את צאצאיהם באווירה קדושה וללא מכשולות וסכנות רוחניות.

הננו מביאים בפני הציבור את דברי הרבנים שליט"א בכינוס

© כל הזכויות שמורות
אין להעתיק ללא אישור מפורש

החלו לבנות את קניון "רב שפע". אז חשבו מה זה כבר יכול להזיק לנו? זה הרי די מרוחק מהשכונה. ואכן בתחילת הדרך לא היו שם קונים, חנויות התחלפו בזה אחר זה, עד שזה הצליח להתבסס. אנחנו לא מבינים כיצד פרויקט כזה מצליח להתבסס היטב, אך כשזה מתבסס, אז כבר אין עם מי לדבר אולי אל הקירות...

ברגע שהחנויות חתמו חוזים ל-20 שנה מראש, יש להם עובדים עם שעות, יש להם מתחרים וכבר רבים אחד עם השני, כבר הרבה יותר קשה לשנות משהו. בוודאי שתמיד יש מה לעשות, עושים וה' עוזר, אך ככל שהנכם חושבים שזה קל, זה רק עד שזה מתבסס, ברגע שזה כבר התבסס והדבר היה לעובדא מוגמרת, הדבר מאד קשה לטיפול וכמעט שאין עם מי לדבר.

הסכנה האורבת

אנשים שואלים, מה הבעיה? הרבנים סיפרו פה שמגיעים סיפורים מסמרי שיער בל יאמנו, ואף אני אתן את חלקי בעניין, כיצד התחלתי לעסוק בנושא.

היה זה אחרי ה"טיש" בבעלז, כמו בכל חסידות גברים יוצאים מצד אחד והנשים מהצד השני. הבנתי שדבר כזה אינו ראוי. סחבתי גדר מפה ושם ושמתי שלט הכוונה. מבחינתי חשבתי לסיים כאן את פעילותי, אך מכיון שאנשים ראו שיש אחד שהתחיל לעשות, התחילו להגיע אלי כל מיני פניות, אבות ואימהות וחנויות, פנו אלי באומרם, אינך יודע מה קורה כאן! לא מדברים משמירת עיניים, לא מדברים לא מ"גאולה" ולא מהשדרה ה-15 ולא ממחנה יהודה, מי שרוצה שמירת עיניים יודע שלא ללכת דרך מקומות אלו, ומבין שיש רחובות שאינן מיועדות לאברכים מהשעה 9 בבוקר ותו לא. לא זו הנקודה, מי שחושב שבזה נגמרים הבעיות טועה בגדול!

הבעיה היא שמאחורי החנויות ישנן בעיות קשות עשרת מונים. איני יודע על איזה שעת סגירה מדברים, אך זה לא משנה, עליכם להבין כשאשר מדברים על שעות הסגירה, מה הנקודה? מה יקרה באם יהודי שנמשך בלימודו עד שעות הקטנות של הלילה, יצא ויקנה לעצמו מנה פלאפל להחיות נפשו? לא זו הנקודה. אני רוצה לומר לכם כשישנה חנות הפתוחה ב-11.15, הבעיה אינה האברך שיבוא להשקיט רעבונו, אלא מי הוא המוכר הריקן העומד בשעה כזאת ומוכר פלאפל?

זה מתחיל בחנויות "ליל שישי" - מצווה חדשה שנוצרה לאחרונה לאכול טשולנט וקוגל בליל שישי עד אור הבוקר (ואז להיכנס בספק על ברכת התורה), הנכם יודעים שזה מביא כל צרוע וכל זב, נפגשים שם כל האנשים שלא רצית שבנך יפגוש אי פעם.

הגיע אלי אברך חשוב השוקד על תלמודו מלפנות בוקר, ומספר כיצד בשעה 3 בלילה הוא יוצא לרחוב ורואה מה שקורה בחורים עם... בתוספת מכשירים וסמים. אנשים שואלים מה זה אמור להפריע מה שקורה ברחוב באותו זמן, הרי אני ישן אז? הבעיה מאד פשוטה, ה' יעזור שלכולם יהיה "בניך כשתילי זיתים סביב לשולחנך", שכל אחד יראה זרע כשר, שייבחנו על ש"ס לפני החתונה וילמדו יומם ולילה, אך באם קורה שיש לו בחור של"ע לא המתמיד הכי גדול, "אינו מניח תפילין דר"ת" כפי שנהוג לומר... הוא מוצא כאן 'פרצה קוראת לגנב', יש לו מקום היכן להיפגש... וזה מעשים שבכל יום ועל כן ברור שמדברים בשמירה על העיר, ולא בשמירת עיניים. מדברים באידשקייט. בשמירת עניים כל אחד יש לו התגברות היצר שלו, וכל אחד צריך להיות ערליכער איד, מדברים על הבאת שורש פורה ראש ולענה.

בדעה ברורה

מה הפתרון? רש"י מביא את המדרש בפרשת וישב, משל לפשתני (מוכר פשתן) שנכנסו גמליו טעונים פשתן, תמה הפחמי (עושה פחמין): אנה יכנס כל הפשתן הזה? היה פיקח אחד משיב לו: ניצוץ אחד יוצא ממפוח שלך ששורף את כולו, כך יעקב ראה את כל האלופים של עשיו הכתובים למעלה, תמה ואמר: מי יכול לכבוש את כולם? מיד כתוב: אלה תולדות יעקב יוסף, וכתוב: "והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשיו לקש", ניצוץ אחד יוצא מיוסף שמכלה ושורף את הכל.

שואלים על המדרש, האם זה הפתרון לכל בעיה לשרוף את השני? אדם נכנס לביתך, תברך בורא מאורי האש וחסל? לא זה הפשט ברש"י, הפשט האמתי הוא כך: הפחמי חשש שהפשתני יישאר בביתו, הרגיעו אותו אל תדאג שמא הפשתני יישאר כאן, הוא חושש ממך יותר, ביודעו שהנך יכול ברגע אחד לשרוף את הכל. כמו כן אומרים ליעקב אבינו, היצר חושש ממך, יותר ממה שהנך חושש ממנו.

כשמדברים מפתרון, הפתרון זה לא להרביץ ולא לכפות, הפתרון הוא אחר והוא, שכל אחד יהיה איתן בדעתו כדבר פשוט: יש כאן שכונה וזה המינימום

שאנו רוצים! אף אחד לא רוצה שכל שוטה יעמוד בקופה וידבר עם בנו או בתו דברים שאינו רוצה שישמעו עד עולם. אף אחד לא צריך שכל צרוע וכל זב יגיע לרחוב וייטנפו. יש אזורים שזה כבר קרה ל"ע, זה לא דברים שלא קוראים אף פעם, זה מעשים שבכל יום.

יש שכונות שב"ה מנעו את זה, ולא מדובר בקנאים או סאטמאר, אך כמה קהילות התאספו יחד למגר התופעה. סיפר לי ידיד שנכנס לחנות "זיסלק" בהר נוף בשעה 10.55, המוכר אמר לו תעשה לי טובה תזדרז, אני צריך לסגור! המוכרים לא מחפשים לעצמם צרות. זו לא מלחמה, צריך להבין כי בעת שהחלה פעילות "ושכנתי" החלה מערכה, וכיום למיטב ידיעתי זה עומד בחנות אחת בלבד העומדת במריה, אך 99% הסכימו. היו חנויות שהקופאים לא היו היראי שמים הכי גדולים, נכנס שם אברך ושמע כיצד בעה"ב צועק לעובדים, כאן מתנהגים בעדינות הראויה, איני רוצה שיסגרו לי את החנות. מה אומר לכם בבעלז לא עשו כלום, לא צריך לעשות כלום, צריך להישאר איתנים וחזקים כל אחד בדעתו.

כח הקנייה

הציבור צריך לדעת כי יש "כח קניה". מה זה כח קניה? ישבתי אז עם מומחים המתמחים בתחום, שהסבירו לי שכאן בארץ ישראל זה לא כמו בחו"ל, שם כל חנות זה 75% רווח, כאן רוב החנויות זה 10% רווח אם בכלל... ואם תוריד לו אפילו 1/2% רווח, אין לו בשביל מה לעמוד בחנות. אין צורך להוריד לו כלום, מספיק שהוא חושש שמא תוריד לו מרווחיו. בפורים בשנה הבאה זה כבר ישפיע עליו, שום חנות לא מחפשת צרות.

אך מה נעשה, במצב כזה כל אחד נהיה עניו. צריך לדעת שכאן זה ענווה פסולה. אפילו אם נאמר שיהיו כאלו חכמים בעיניהם, שיהיה ח"ו כח של שקצים שיריבו עם הרבנים, ואף אם הם יהיו כמה אחוזים הם יהיו 10/20 ולא יותר. אין לכם מושג איזה כח קניה יש כאן! ברגע שמבינים את הכח שלנו,

© כל הזכויות שמורות
אין להעתיק ללא אישור מפורש

אין צורך בשום מערכה עם אף אחד. שום חנות לא מחפשת שיהיה אפילו רב אחד מהקהילה הכי קטנה, שיוציא עליו איסור. לפעמים יש משוגע כזה, אך רוב החנויות לא מחפשים את זה, אף אחד לא רוצה להיות בכותרות.

כמובן שבכל קהילה או עיר יש את העקשן החזק, שמעתי שבבני ברק בעת שהתנהלה שם המערכה, היתה חנות ששנה שלימה עמדה ריקה באין קונים. יתכן שגם אצלכם תהיה הזכות להתמודד עם חבר'ה כאלו, אך לא צריך בגלל זה לאבד את הכל.

עוד דבר חשוב להדגיש, כאשר נכנסים לדבר בעניין בביהכ"נ או בקהילה, תלוי באיזה ניגון זה נאמר, אם זה מגיע בצורה כזו: רבותי יש מלחמה צריך לומר תהילים שהמלחמה תצליח, ככה זה לא ילך. צריך לדבר מאד פשוט, יש לנו כח קנייה ואי"ה זה בוודאי יצליח. למה לא? ואם יש לנו כמה חנויות שיצפצפו עלינו, אנו נצפצף עליהם! וילדינו ידעו בבירור שלשם לא נכנסים! אני מדבר ממציאות של שכונות פשוטות שהצליחו בלי כח וללא מלחמה.

לפעמים יש מושג שקהילה אחת מנהלת את המערכה וכולם נגררים אחריה, ככה זה לא ילך, זה ייראה כאילו שיש רב אחד קנאי וכולם הולכים עמו, צריך לראות שכל אחד יעמוד בראש!

מה אומר לכם, אין לכם השגה איזה כח יש בלי מכות, עצם הדבר שכל אחד יודע מה אנחנו רוצים, זה בלבד כבר משפיע. דברתי אז עם חנויות, רובם אינם רוצים להיות רעים, הם פשוט לא יודעים מה רוצים מהם. היה לנו סופר גדול, והכינו תכנית כיצד להילחם עמו, התקשרנו לבעה"ב ומיד הוא ביקש להבין מה רצוננו ומיד טיפל בזה. לא צריך תמיד ללכת בכח, צריך להיות חזק ולקוות לה'. והעיקר שזה יהיה עם חיות ושמחה, כמו שהרב שליט"א אמר.

שה' יעזור שחפץ ה' בידינו יצליח שנוכל לקדש שם שמים ותהיה השראת השכינה במקום.

דברים ברורים

משא מורינו המרא דאתרא הגאון
רבי מנשה תופיק-אביעזרי שליט"א

ברשות הרבנים הגאונים שליט"א, ברשות היקרים כל כך מעמידי הדת על תילה במקום החדש, כי זה שגבאי הקהילות האברכים החשובים מתאספים ופועלים בעניין, בכך הם בונים את הבסיס עמו יוכלו הרבנים להעמיד את הדבר כראוי.

ברצוני לגעת כאן בשני נקודות עיקריות:

תיקון גדול

העמדת תקנות אלו, הוא לא רק ענין של הרבנים, כי אם ענין לציבור כולו. מישהו שאל אותי היום, היכן מצינו שצריך לעשות תקנות לחנויות? עניתי לו שזו גמרא מפורשת בסוכה שבבית המקדש תקנו תיקון גדול. מה היה התיקון? שעשו הפרדה בעזרת נשים. המהרש"א כותב שהתיקון הוא שבדקו את זה כל שנה שוב, זה נקרא 'תיקון', זה מה שצריך.

ראיתי פעם בסידור הגר"א שמה שמתפללים 'ושמחינו בתיקונו' הוא על אותו תיקון, שלעתיד לבוא נשמח על אותו תיקון גדול שנעשה בבהמ"ק.

זה לא סתם מניעה או מפריע, כשמתאחדים כולם ורוצים להעמיד תקנות שנגיע למצב שאין פרץ ואין צווחה ואין יוצאת, זהו תיקון גדול!

דבר זה מפורש בשו"ע (או"ח סי' תקכ"ט סעי' ד'): **"חייבים בית דין להעמיד שוטרים ברגלים, שיהיו משוטטים ומחפשים בגנות ובפרדסים ועל הנהרות, שלא יתקבצו שם לאכול ולשתות אנשים ונשים ויבואו לידי עבירה. וכן יזהירו בדבר זה לכל העם, שלא יתערבו אנשים ונשים בבתיהם בשמחה, ולא ימשכו ביין, שמא יבואו לידי עבירה, אלא יהיו כולם קדושים".**

אצלנו הכל הולך בנעימות, אבל מחויבים לפקח. המשנה ברורה שם כותב שזה גם בחול, ולצערנו זה נפרץ. אם ברגל החשיבות כה גדולה וזה תיקון גדול, מדוע נכתבה הלכה זו באו"ח ולא בחלק חו"מ, הרי שזה נכתב לא רק לבית דין, כי באמת מוטל על כולנו לדאוג לכך.

כמה הדבר הזה חשוב, אתה שומר בכך על הילדים שלך, כמו שהרב שליט"א הזכיר. גם אני מקבל

דברים חוצבים

משא מורינו המרא דאתרא הגאון
רבי **חיים יהודה רובינשטיין** שליט"א

© כל הזכויות שמורות
אין להעתיק ללא אישור מפורש

ברשות הרבנים הגאונים. עומדים אנו ימים ספורים לפני החג הגדול חג מתן תורה. חושבני שבמעמד הזה יש לנו שני מאפיינים חשובים, המתאימים לימי מתן תורה.

א. שלושת ימי הגבלה שהיו הכנה לקבלת התורה, כאשר משה ציווה את העם להגביל עצמם, והזהיר שאף אחד לא יעלה להר סיני. בכך לימד אותנו משה רבינו שאי אפשר לקבל את התורה בלי תקנות והגבלות! זהו היסוד, אי אפשר להיות יהודי בלי גדרים וסייגים.

ב. ויחן שם ישראל כאיש אחד בלב אחד, כשאנו נמצאים במעמד הזה ורואים כיצד כולם הגיעו להשתתף יחד מכל הקהילות והחוגים, מאוחדים במטרה אחת שיתגדל ויתקדש שמיה רבה בשכונתנו, על המטרה הזו אנו עובדים ואנו רוצים את הגדרים והתקנות האלו.

ושב מאחריך

כשמדברים על גבולות זה קצת נשמע מפחיד. אאמו"ר ראב"ד אנטוורפן זצ"ל, כיהן מלפנים כרב שכונת רמת שלמה בירושלים עיה"ק, והיה שם מהראשונים שפעלו למען היידישקייט במקום. הוא הקיז דם למען תקנות בחנויות.

זכורני שהגיעו אליו מהמשטרה בדרישה, לאשר הקמת "משמר אזרחי" בשכונה, כאשר מתוך השכונה יתנדבו אברכים חרדים להסתובב כל לילה סביב השכונה עקב סמיכותה לשכונות הערביות. כתגובה ביקש אאמו"ר שיביאו לו מכשיר קשר של ה"משמר האזרחי" בהר נוף ל-24 שעות. הוא הקשיב לילה שלם להודעות שלהם, ולאור כך הודיע שבתורה נאמר "ולא יראה בך ערוות דבר ושב מאחריך"... אם אנחנו רוצים משמר צריך ראשית לקיים את התורה! ולא אישר את הקמת משמר כזה בשכונה.

כעבור חצי שנה נהרג הקדוש ר' דוד קטרוזה הי"ד ע"י הערבים בסמוך לשכונה, מפקד המשטרה הגיע אז לאאמו"ר זצ"ל והאשים אותו ברצח בכך שמנע את הקמת ה'משמר'. ענה לו אאמו"ר בתוקף: אני יודע מה אני אשם ובמה אינני אשם, אך אם הנך חושב שבאת לשכנע אותי בהקמת משמר אזרחי טעית, כאן זה לא יקום ולא יהיה! כשהמפקד עזב

המשך בעמוד 14 «««

סיפורים שלא ייאמנו. אבא ששלח את הבת שלו יכול לדעת מה עמה? פעם כן פעם לא... מרן הגרש"ז אויערבאך זצ"ל התבטא שאחד מ-10,000 נקרא 'ודאי'. מי צריך את הסיפורים האלו, שאף פעם לא יקרו.

ברכת העסק

רוב בעלי החנויות הרי מגיעים מחוץ לשכונה ומרוויחים יפה מאד, מדוע הם צריכים לסכן אותנו?! כשכל הציבור ישמור על התקנות יוכלו בעזרת ה' להיות יותר רגועים כששולחים את הילדים, ידעו שברוך ה' הם שמורים.

גם העסק יצליח פי כמה וכמה. עצם זה שיש לך חשיבות ערכית, יגרום שברכת העסק יחול על כל אחד ואחד שיקבל את התקנות. חשוב לזכור מה שהמנכ"ל הסביר בדבריו הכ"כ יפים, אם הציבור כולו יקח את הדברים נכון, יהיה יותר קל בהמשך. החנות תדע שזה המותג שלה! זה הכבוד שלה דווקא כשעושה את הדברים הללו.

לכן כשמתאספים כאן יחד בזמן הגדול הזה, צריך לדעת שני דברים:

א) כמה חשוב להעמיד את הדבר הנכון גם בפן הרשמי, כי כשיודעים שהכל מתנהל כראוי וכנכון, יוכל המסחר להתפתח נכון.

ב) לדעת את החשיבות החינוכית שנשפיע לילדינו מכך. ילדינו שומעים שמקיימים את דברי הרבנים ועושים כל דבר לפי הדרכתם. חשיבות הדבר הוא לאין ערוך.

כשמגיעים לעסק בשכונה ואומרים לו: אה יש לך ברכה בעסק, אני שמח להיכנס לקנות אצלך... משפט אחד כזה והבעל החנות כבר אתך, וכך הדבר יכול להצליח ולהשתרש היטב.

אסיים בנקודה שהתעוררתי בזה עכשיו. כולנו מתפללים מדי בוקר ונהיה אנחנו וצאצאינו... כל אחד מוריד דמעות על כך שבניו יזכו לילך בדרך הישר, אך מתפללים גם להינצל מפגע רע ומשכן רע, כי אם הדברים הללו נמצאים, ברכת התורה חסרה.

בעז"ה הקב"ה יתן את הכח הגדול לרבנים ובפרט לנציגים, להעמיד נכון את הדבר, וכל העוסקים בכך יזכו לברכה גדולה ויזכו הם וכל המצטרף אליהם לברכת ברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת, אמן ואמן.

© כל הזכויות שמורות
אין להעתיק ללא אישור מפורש

ומתקנין שם תקון גדול

על פי הוראת רבני השכונה ורבני הקהילות שליט"א יביאו הרבנים את דבר השעה בכל בתי המדרשות ברמה ד'

על חשיבות הצורך להעמיד את תקנון הפיקוח על בתי המסחר, ולהעמיד את צביונה הרוחני של השכונה

ד' 1

- **אמשינאוו** – הרה"ג ר' אחד הרבנים שליט"א
- **ברסלב** – הרה"ג ר' אחד הרבנים שליט"א
- **וויזניץ** – הרה"ג ר' יהושע ווינברג שליט"א
- **כלל חסידי** – הרה"ג ר' דוד קרישבסקי שליט"א
- **סיקווירא** – הרה"ג ר' בנימין זאב שפיטצער שליט"א
- **פינסק קרלין** – הרה"ג ר' זעליג ברנשטיין שליט"א
- **שער התפילה** – הרה"ג ר' יעקב משה לייפער שליט"א
- **תולדות אהרן** – הגאון רבי אהרן היימליך שליט"א
- **בני חשיבות** – מורינו הגאון רבי אליעזר ספטנר שליט"א
- **חושינסקא** – הרה"ג ר' מרדכי שמואל נויפלד שליט"א
- **טשארנבל** – הרה"ג ר' אחד הרבנים שליט"א
- **משכנות יוסף** – הרה"ג ר' חנניה מימרן שליט"א
- **סלאנים** – הרה"ג ר' יעקב בר"י קלפהולץ שליט"א
- **רחמסטריווקא** – הרה"ג ר' אלתר משה טווערסקי שליט"א
- **תולדות אברהם יצחק** – הרה"ג ר' שמעון שפיצער שליט"א
- **תולדות אהרן - תקון תפילה** – הרה"ג ר' מורינו הרב שליט"א

ד' 2

- **אהל תורה** – הרה"ג ר' אחד הרבנים שליט"א
- **בעלזא** – הרה"ג ר' מורינו הרב שליט"א
- **גור** – הרה"ג ר' חנוך זלוצבסקי שליט"א
- **וויזניץ מונסי** – הרה"ג ר' מורינו הרב שליט"א
- **סלונים** – הרה"ג ר' דוד הוכהייזר שליט"א
- **פרושים** – הרה"ג ר' אברהם ישעי' לנדא שליט"א
- **קהילות החסידים** – מורינו הגאון רבי חיים יהודה רובינשטיין שליט"א
- **שומרי אמונים** – הרה"ג ר' יעקב יצחק אוריינג שליט"א
- **ביאן** – הרה"ג ר' דוד בוימל שליט"א
- **בעלזא מחנובקא** – הרה"ג ר' אברהם שמואל בראנדר שליט"א
- **חושינסקא** – הרה"ג ר' יוסף ריינר שליט"א
- **ליזענסק** – הרה"ג ר' האדמו"ר שליט"א
- **ספינקא סאסרעגען** – הרה"ג ר' האדמור שליט"א
- **פרציווא** – הרה"ג ר' מרדכי יעקובוביץ שליט"א
- **קהל חסידי ירושלים** – הרה"ג ר' משה טעפ שליט"א
- **שערי רמ"א** – הרה"ג ר' שמעון מרקוביץ שליט"א
- **ביקאווסק - בית יצחק** – הרה"ג ר' מורינו הרב שליט"א
- **ברסלב** – הרה"ג ר' שלום שטרן שליט"א
- **היכלי התורה** – הרה"ג ר' יצחק אזולאי שליט"א
- **מעין אשכנז** – הרה"ג ר' יהודה חזן שליט"א
- **פנת יקרת** – הרה"ג ר' מאיר דוד ליברמן שליט"א
- **ק"ק בני תורה-תימן** – הרה"ג ר' איתמר רענן שליט"א
- **רמת עזרא** – הרה"ג ר' אחד הרבנים שליט"א
- **שערי תפילה** – הרה"ג ר' משה לוי שליט"א
- **בית כנסת המרכזי** – הרה"ג ר' אחד הרבנים שליט"א
- **ברסלב (קיואק)** – הרה"ג ר' אחד הרבנים שליט"א
- **המרכזי** – הרה"ג ר' אהרן בהרן שליט"א
- **מתמידים** – הרה"ג ר' שמעון ריבלין שליט"א
- **תולדות אהרן** – הרה"ג ר' מורינו הרב שליט"א
- **תולדות שלמה** – הרה"ג ר' אחד הרבנים שליט"א
- **תורה ותפילה** – מורינו הגאון רבי אליעזר ספטנר שליט"א

ד' 3

- **אהל אברהם ושרה** – הרה"ג ר' מורינו הרב שליט"א
- **אנשי ירושלים** – הרה"ג ר' יעקב אשר גוטפרב שליט"א
- **בית תפילה** – מורינו הגאון רבי אליעזר ספטנר שליט"א
- **ברכת משה** – הרה"ג ר' מורינו הרב שליט"א
- **ברסלב קרן אור** – הרה"ג ר' בנימין ירבלום שליט"א
- **גור צעירים** – הרה"ג ר' מרדכי צבי וייצמן שליט"א
- **וויזניץ** – הרה"ג ר' ישראל שטרנבוך שליט"א
- **חוקי חיים** – הרה"ג ר' הרה"צ שליט"א
- **אור ליהודים** – הרה"ג ר' מורינו הרב שליט"א
- **בית המדרש המרכזי** – הרה"ג ר' אוריאל מרדכי שליט"א
- **בעלזא** – הרה"ג ר' שמעון גרינפעלד שליט"א
- **ברסלב** – הרה"ג ר' מנדל פיין שליט"א
- **גור** – הרה"ג ר' לייבל שטיינברג שליט"א
- **היכל התורה** – הרה"ג ר' יוסף חדד שליט"א
- **חבורת נחלת יעקב** – הרה"ג ר' אחד מהחבורה שליט"א
- **היכל יצחק-ספינקא** – הרה"ג ר' מורינו הרב שליט"א

המשך בעמוד הבא »

קהילות קודש ימליכו בקול

מכתב חיזוק וברכה

מאת עמוד התפלה מרן הגאון הצדיק
רבי **שמעון גלאי** שליט"א

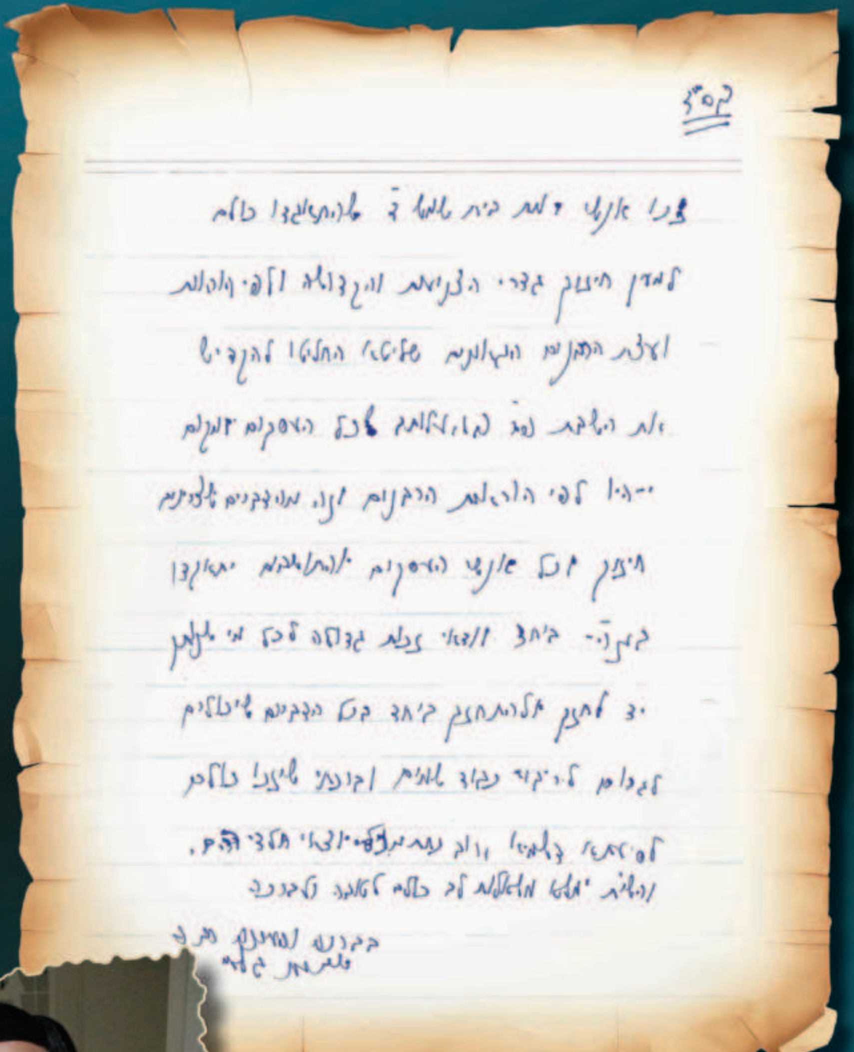

זכו אנשי רמת בית שמש ד' שהתאגדו כולם למען חיזוק גדרי הצניעות והקדושה, ולפי הוראות ועצת הרבנים הגאונים שליט"א החליטו להקדיש את השבת פר' בהעלותך, שכל העסקים במקום יהיו לפי הוראות הרבנים, וזה מהדברים שצריכים חיזוק, וכל אנשי העסקים והתושבים יתאגדו בעזה"י ביחד וודאי זכות גדולה לכל מי שנתן יד לחזק ולהתחזק ביחד בכל הדברים שיכולים לגרום לריבוי כבוד שמיים וברכתי שיזכו כולם לסיעתא דשמיא ורוב נחת מכל יוצאי חלציהם והשי"ת ימלא משאלות לב כולם לטובה ולברכה

בברכה והערכה רבה
שמעון גלאי

© כל הזכויות שמורות
אין להעתיק ללא אישור מפורש

ומתקנין שם תקון גדול

על פי הוראת רבני השכונה ורבני הקהילות שליט"א
יביאו הרבנים את דבר השעה בכל בתי המדרשות ברמה ד'

על חשיבות הצורך להעמיד את תקנון הפיקוח על בתי המסחר, ולהעמיד את צביונה הרוחני של השכונה

המשך ד' 3

קהילה		שם	
מעייני ישראל	הרה"ג ר'	אהרן וובר	שליט"א
מתמידים	הרה"ג ר'	יוסף הרצל	שליט"א
סערט וויז'ניץ	הרה"ג ר'	אליעזר מאליק	שליט"א
שערי תפילה	מורינו הגאון רבי	אליעזר ספטנר	שליט"א
מעשי חושב-בראד	הרה"ג ר'	מורינו הרב	שליט"א
נתיבי אמונה	הרה"ג ר'	יוסף דהן	שליט"א
פרושים	הרה"ג ר'	יוסף חיים ברטשטיין	שליט"א
שפע חיים-צאנז	הרה"ג ר'	מורינו הרב	שליט"א
משכנות הרועים	מורינו הגאון רבי	דוב הכהן רבינוביץ	שליט"א
סאטמר	הרה"ג ר'	אברהם יצחק כהן	שליט"א
קהל חסידים	הרה"ג ר'	מורינו הרב	שליט"א
תולדות אהרן	הרה"ג ר'	מורינו הרב	שליט"א
תורה ויראה	הרה"ג ר'	נחום רוטמן	שליט"א
תפארת מרדכי-קאשוי	הרה"ג ר'	האדמור	שליט"א

ד' 4

קהילה		שם	
אלעסק	הרה"ג ר'	מרדכי אשכנזי	בן כ"ק מרן האדמו"ר שליט"א
תניבי הישיבות	הרה"ג ר'	דניאל יפרח	שליט"א
נדבורנא	הרה"ג ר'	הלל בטלמן	שליט"א
ראדושיץ	הרה"ג ר'	יעקב שפירא מרבני השכונה	שליט"א
בעלז	הרה"ג ר'	מנדל גוטמן	שליט"א
תניבי הישיבות	הרה"ג ר'	ר' דניאל יפרח	שליט"א
סאטמר	הרה"ג ר'	יעקב שפירא מרבני השכונה	שליט"א
ראדושיץ	הרה"ג ר'	מרן האדמור	שליט"א
ברסלב	הרה"ג ר'	ר' אבא צבי גלינסקי	שליט"א
מיאהלאווין	הרה"ג ר'	מרן האדמור	שליט"א
פרושים	הרה"ג ר'	יוסף פרידמן	שליט"א
תולדות אהרן	הרה"ג ר'	מנחם מענדל יורוביץ	שליט"א

קהילות קודש ימליכו בקול

דברים נכוחים

משא מורינו המרא דאתרא הגאון

רבי דוב הכהן רבינוביץ שליט"א

© כל הזכויות שמורות
אין להעתיק ללא אישור מפורש

ברשות הרבנים הגאונים, ברוך ה' כל הרבנים מאוחדים כאן יחד בחזית אחידה, לראות מה ניתן לעשות, האחריות מאד גדולה מעמידים עתה גרעין שיצמח בכל עת, ועל כן כולם יחד מטים שכם.

עברנו זה עתה את ל"ג בעומר אחד משבחי הרשב"י הוא: **"טיהר את עיר טבריא עשה אותה נקייה הודו לו מן שמיא"** ר' שמעון נודע בגדולת תורתו כפי שאמרו בגמ' שתלמידי חכמים שתורתם אומנתם כר' שמעון, פטורים מן התפילה. כל התנאים היו תורתם אומנתם, אך נראה שתורתו של ר' שמעון היתה גדולה עוד יותר, ועם כל מה שר' שמעון היה עסוק בתורה, היה לו זמן לעסוק בטיהור העיר טבריא, ועל זה הודו לו מן שמיא. כשמגיעים לדור בשכונה, אין זה ראוי שיחשוב כל אחד רק על עצמו ללמוד ולהתפלל במקומו, צריך גם לטהר את העיר כדי שיוכלו לגדל דורות ישרים.

מגיעים אל הרבנים סיפורים מסמרי שיער אשר לא יאומן כי יסופר, לא מבינים במה מדובר... בעלי החנויות לא רק ש"אינם מניחים תפילין דר"ת", הלוואי שיניחו תפילין של רש"י, הם לא מתגוררים בשכונה, מגיעים לעשות כאן כסף על חשבוננו, ואחר כך חוזרים לביתם ואין להם כלום עם השכונה. על כן יש לנו את התפקיד 'טיהר את עיר טבריא', לטהר את החנויות בדרכי נועם, זה השמירה של השכונה.

כל חנות זה דבר נצרך לשכונה, וכשהחנויות יהיו כפופים לרבנים, זה יביא שמירה גדולה לעיר.

מכאן תצא הקריאה לכל רב ומנהיג שיידע שצריך לעורר את הציבור, שהציבור יהיה עמו. ברגע שהציבור הוא חלק מהעניין, יכולים הרבנים לקבל את הכוחות. רב בלי ציבור לא יכול להצליח, אך כשהציבור הולך איתו יכולים הרבנים לפעול הרבה, וזה צריך אחד לקחת על עצמו להדליק את בני קהילתו. מדברים על טיהר את עיר טבריא וכל עתיד השכונה תלוי בזה, זה יגרום לא רק שהחנויות יהיו שמורים, כי אם גם האנשים שיבואו לחנויות יהיו אנשים שמורים, כי אנשים שאינם מהוגנים לא מגיעים לחנויות כשרות, הרי שבידינו להציל את כל השכונה.

צריך להודות לעסקנים שמשקיעים בזה כוחות בלב ונפש, שהקב"ה ישלם שכרם. אף אחד לא יודע כמה כוחות עומדים מאחורי הפרויקט. הרבנים עובדים על זה ביגיעה עצומה שלא על מנת לקבל פרס, אף אחד לא מקבל על זה כסף רק כאבי ראש... כשהמטרה מול העיניים היא 'טיהר את עיר טבריא' שהשכונה תהיה מקום בו נוכל לגדל את ילדינו בדורות ישרים ומבורכים.

השי"ת יעזור שבזכות האסיפה הזאת, כנסייה לשם שמים, יגרום שכל אחד כאן יראה זרע כשר והרבנים יצליחו כל אחד בקהילתו ונזכה להרבות כבוד שמים.

את הבית אזרתי עוז ושאלתי את אאמו"ר, כיצד יש לך את האומץ לקחת אחריות? אאמו"ר במתק שפתיו ענה לי כך, אני מאמין באמונה שלימה במה שנאמר בתורה שהשמירה של המקום מגיע רק אם זה גדר בגדרי הקדושה, ואם לא, מתקיים ה"ושב מאחריך". צריך פשוט להאמין לזה בצורה מוחשית, ועל כן ברור אצלי שהיהודי לא נהרג בגלל זה!

הגבלות או הרחבות

מכניסים עתה את התקנות לחנויות, את המסר צריכים להבין בעצמינו ולהפנים, שהחנויות שלא רוצים לקבל את התקנות, הם רודפים אותנו, מכיון שאנחנו רוצים שתהיה ברכה בשכונה ולא רוצים ח"ו שיהיה "ושב מאחריך".

מי שרודף אותנו לא צריך לחזק אותו! צריך לחזק את אלו שמחזקים את השכונה! זה לא 'הגבלות', זה 'הרחבות'!

אם נשמור על התקנות תהיה השראת השכינה בשכונה, וממילא תהיה לנו פרנסה, יהיה לנו בריאות ויהיה לנו כל טוב. החנויות ירוויחו ועל כן מובן שהתקנות הם לטובתינו ולמענינו.

אין מלך בלא עם, אנו צריכים שהקהל יבקש את זה, להיכנס בחנות ולשאול חתמת על התקנון? לחזק את אלו שחתמו, ולומר לו אני קונה אצלך מכיוון שהנך מקיים את פסק הרבנים ומביא בכך ברכה לשכונה. לא חתמת אני מכבד אותך מאד, אך אם הייתי רוצה לקנות אצלך הייתי הולך לרחוב יפו יותר מהר... כמה שיותר אברכים יכנסו לחנויות בדרכי נועם ויאמרו שרוצים לקנות רק בחנויות ששומרים על התקנות, זה יגרום שבעלי החנויות יבואו לבקש לחתום.

נסיים בברכת ישר כח לעסקנים והרבנים היגעים יום ולילה על העניין, ולא לוקחים על כך כסף משום חנות, כי כל מטרתם הוא לשם שמים, ובעזרת ה' אם כולנו נחזק את הענין ונדע את חשיבותו, יתן לנו השי"ת את הסייעתא דשמיא בכל עניני השכונה, ונזכה במהרה לביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן

בס"ד

חכם לב יקח מצוות

היות וכל פעילות הוועד נעשית ללא שום דרישת תשלום
וכל ההוצאות נופלות על כתפי הוועד,
הננו פונים בבקשה לחכמי לב המבינים את גדול השעה
אנא! טלו חלק בבניינה הרוחני של השכונה
והשתתפו בהוצאות האדירות של הוועד
וזכות המצוה תעמוד לימין כל המסייעים ויקויים בהם מקרא שכתוב ואני זאת... לא ימושו מפיך ומפי זרעך אכי"ר
ניתן לתרום ע"י המערכת הטלפונית:
077-706-1748 שלוחה6

© כל הזכויות שמורות
אין להעתיק ללא אישור מפורש

קריאת קודש

מאת מורינו המרא דאתרא הגאון
רבי **מנשה תופיק-אביעזרי** שליט"א

הרב מנשה בהגר"י **אביעזרי**
ראש ישיבת
"באר יצחק"
טלז סטון

Rabbi menashe aviezri
Rosh yeshiva
Beer izaac
Telz ston

בס"ד

פרוס העצרת חג מתן תורתינו, י"ב סיון תשפ"ד

לתושבי רמת בית שמש האברכים החשובים בני התורה היקרים ה' עליהם יחיו

אין להפריז בגודל החשיבות שיש בהעמדת מקום שאורח החיים בו מתנהל עפ"י דעת התורה הקדושה, בגדרי הצניעות והקדושה באופן מכובד ומרומם כראוי לבני תורה, דבר שנותן איכות חיים רוחנית ואיכות חיים גשמית, כאשר אדם יודע שהוא וילדיו יכולים לשהות במקום שמור ומוגן ללא פרצות וחששות נוראים כידוע לנו, דברים שאין להעלותם על הכתב.

וכאשר זכינו ורבני המקום הגאונים שליט"א העמידו את התקנות הנצרכות להעמיד את התנהלות החנויות כפי דעת התורה, חשיבות רבה יש לסייע ביישום וקבלת התקנות. ובפרט כאשר אנו נמצאים עוד סמוך ונראה ליום מתן וקבלת תורתנו הקדושה, הנה כתב האוה"ח הק' בפר' יתרו עה"פ "והיה אם שמע תשמעו" שעמ"י נצטוו על קבלת ב' תורות, הא' הציווים שישמעו מהקב"ה והב' תורה שבע"פ שיקבלו מחכמי ישראל וגדריהם ותקנותם, ותחילה עמ"י קיבלו רק את כל אשר דיבר ה' וגו', אך את דברי החכמים לא קיבלו כי אין לזה שיעור וגבול, כי בכל דור ודור יחדשו החכמים דינים וגדרים וסייגים ותקנות. ורצה הקב"ה שיקבלו עליהם בקבלת התורה גם את דברי החכמים שיתחדשו בכל דור, עד שקיבלו עליהם ברצון בזמן מרדכי, וזה חלק שמתחדש כל שנה ושנה בקבלת התורה, לקבל את התקנות הנצרכות שהחכמים מתקנים בכל דור.

וכל מי שעוזר ומסייע לכך, הן ראשי הקהילות והגבאים והן כל בן תורה באשר הוא, זכות עצומה בידו, ובעז"ה יזכה מדה כנגד מדה לישועה וברכה גדולה בכל אשר לו מתוך שמחה ונחת, אכי"ר.

קריאת קודש

מאת מורינו המרא דאתרא
הגאון רבי **אליעזר ספטנר** שליט"א

הרב אליעזר ספטנר
מרא דאתרא רמת בית שמש ד'
רחוב רב זירא 3

בס"ד

לבאי מעמד קדוש זה ולכל תושבי שכונתנו

אנו נמצאים בערב הזמן שבו התייחד עם ישראל והייתם לי סגולה מכל העמים, וזהו סיבת השראת השכינה בתוכנו בכך שאנחנו עמו וצאן מרעיתו, ואין דבר המרחיק את השכינה יותר מאשר ערות דבר

ורצוננו לעשות את רצון הקב"ה באמת, וע"כ ישבו רבני השכונה באחריות גדולה על מנת שהחנויות בשכונה יתקיימו וירוויחו וחסה התורה על ממונם של ישראל, וכן שכל צורכי התושבים הרבים בשכונה המגוונת והרחבה יתנהלו בצורה נעימה וטובה.

והשתדלנו לעשות תקנות מאוזנות כדי שח"ו לא יתחלל שם שמים על ידנו, וברור שרצונם של כל תושבי השכונה וכל בעלי החנויות לשמח את בוראנו ויוצרנו ולא להרחיקו ח"ו ממחננו.

ולכן נבוא בבקשה שנתאגד יחד ונשמור על קדושת השכונה ועל כל צורכי כל התושבים והחנויות והאמת והשלום אהבו.

ובזכות זה תשרה השכינה ותבוא הברכה לכל התושבים ובעלי החנויות לפרנסה בשפע והריקותי ברכה בלי די

החותם בברכת התורה

רב זירא 3, רמת בית שמש ד' | 053.3161.977

אתה תקבע!

איך ייראה הבית שלנו היום
ואיך תראה רמה ד' בעוד 10 שנים

- דברי הסברה על חשיבות ונחיצות הצורך בפיקוח על צביון בתי העסק בשכונה -

© כל הזכויות שמורות
אין להעתיק ללא אישור מפורש

חשבתם פעם, כמה פעמים בשבוע אתם מגיעים למכלת / סופר? כמה זמן אתם מסתובבים בו? כמה מתוכם הרכישה נעשית על ידכם, וכמה ע"י צאצאיכם?

מסתבר, שפעמים לא מעטות וזמן לא מועט בשבוע, מבקרים אתם או צאצאיכם בסופר ובחנויות נוספות (דגים, פיצוחים ועוד).

כיצד הייתם מגיבים, לו מאן דהוא בלתי מוכר, דופק על דלת ביתכם, וכשאתם פותחים את הדלת, הוא משמיע מפיו משפטים, שלא כל כך הייתם מעוניינים שהילדים שלכם ישמעו... או שעומדת שם מאן דהיא, שהמראה שלה מתאים יותר לתל אביב...

אין ספק, שפשוט הייתם טורקים את הדלת ונועלים אותה היטב.

כי בכל יום כשאתם אומרים בתפילה "למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה", אתם מבקשים מהקב"ה שיגיעכם עם צאצאיכם לא יהיה לריק, שתזכו לגדלם לתורה וליראת שמים.

אז עכשיו נעשה חשבון פשוט. חסר לחם / חלב בבית, השעה דוחקת כי עוד מעט מגיעה ההסעה לחיידר, ואתם עדיין עסוקים עם הקטנצ'יק, ולכן אתם מבקשים מהילדה הגדולה, שתרוץ למכלת להביא את המצרך הנצרך.

ואז... היא עומדת בתור המשתרך, מעוד ילדים ומבוגרים שממהרים כל אחד לדרכו, ובדקות הספורות שהיא עמדה שם, היא שומעת את המוכר (זה שעמד אתמול על יד דלת בתינו) זורק משפט מבחיל מפיו...

לא מדובר ב"חומרות", זה גם לא קשור לחוג או עדה מסויימת, זה הרצון של כל אחד ואחד שהתורה נר לרגליו

ולמחרת כשהילד הוא זה שלאחר גמר הלימודים, נשלח אחר כבוד לסופר, להביא בדחיפות סוכר שזה עתה נגמר, ואמא באמצע להכין עוגה לשבת, והילד שמח להיות לעזר אך כשהוא מגיע לקופה, היות ומדובר ביום חמישי אחה"צ התור ארוך מאד, ובינתיים הוא זן את עיניו מכל הסובב אותו, ואז נתקלים עיניו במוכרת (שאתמול עמדה בפתח הבית ואמא טרקה במהירות את הדלת בפניה, שהילדים לא יתקלו בה) שעקב המראה החיצוני שלה, גורם לגברים לעבור לקופה השניה...

ואנחנו יושבים בבית וממתינים לילד / ילדה שיחזרו מהקניה, ואין לנו מושג מה הם רואים / שומעים / נחשפים בזמן שהותם בחנות. לפעמים מספיק משפט / מראה אחד, להרוס את כל העמל והיגיעה שההורים המסורים משקיעים בילדים.

ולא משנה אם מדובר בהורים אשכנזים או ספרדים, חסידים או ליטאים. כי אין אבא שאינו שואף שצאצאיו יגדלו ויהיו ליהודים נאמנים לה' ולתורתו, ואין אמא שאינה מתחננת בדמעות שליש, בהדלקת נרות או בכל הזדמנות שהיא, כאשר מעומק ליבה היא מבקשת מבורא עולם: "וזכני לגדל בנים ובני בנים חכמים ונבונים אוהבי ה' יראי אלקים אנשי אמת זרע קודש בה' דבקים ומאירים את העולם בתורה ובמעשים טובים ובכל מלאכת עבודת הבורא".

אז איך אנו מרשים לעצמינו לשלוח את ילדי החמד שלנו, למקום שאין לא ידיעה מה הם יספגו שם?! עם איזה ג'וק הם יחזרו הביתה, ויקח עוד הרבה זמן עד שנתפוס שמשהו עבר על הילד/ה, ולעולם לא נדע מהיכן זה צמח?!

לא סתם בחרנו לדור ברמה ד', כי ידענו שכאן נוכל בעז"ה לגדל צאצאינו כמו שצריך וכמו שאנו שואפים. לא חלמנו שנצטרך לחשוב פעמיים, לפני שנשלח ילד/ה לחנות.

ומה אתנו, אנחנו כבר מחוסנים? עלינו לא משפיעים מראות או דיבורים לא מתאימים? וכי אין אנו מבקשים כל בוקר "והרחיקנו מאדם רע ומשכן רע"?

בואו ונהיה כנים עם עצמינו. אנחנו לא מלאכים, והצאצאים שלנו גם לא. אנחנו רוצים לחיות ב'חממה' ולא רק בד' אמות של הבית, כי השכונה כולה היא עבורינו ועבור ילדינו - בית, ובבית כמו בבית, רוצים שתשרה השכינה, וכולנו יודעים מתי היא שורה, ומתי ח"ו היא בורחת... וכשהיא לא פה, אנחנו וצאצאינו בסכנה חלילה.

לא מדובר ב"חומרות", זה גם לא קשור לחוג או עדה מסויימת, זה הרצון של כל אחד ואחד שהתורה נר לרגליו, לחיות בסביבה "ידידותית", דהיינו בסביבה בה ניתן לגשת או לשלוח את אחד מבני הבית, לכל חנות שהיא בלי לחשוש שאנו או הם יחשפו לדברים שהם היפך ממה שאנו שואפים.

זו הסיבה, שכל רבני השכונה שליט"א ללא יוצא מן הכלל, התכנסו יחדיו וקבעו נחרצות, שכל חנות ובית מסחר בשכונה יקבלו על עצמם את תקנות "מאושר", שכל סעיף וסעיף בו הוכרע ע"י הרבנים מה כן ומה לא! תקנות המקובלות על כל חוג ועדה, ודוגמתם כבר פועלים רבות בשנים, בבני ברק, ביתר וערים חרדיות נוספות.

ב"ה שרוב החנויות בשכונה - גם אם בעליהם אינם תושבי השכונה - קבלו את התקנות בהבנה מרובה, בהבינם כי עליהם להתאים את עצמם לתושבים, ואם המדובר בתושבים חרדים, הרי שאין יותר טבעי מכך, שיש להישמע להוראות הרבנים.

אך לצערינו, ישנם יחידים שעדיין לא השכילו לקבל על עצמם את תקנות "מאושר", רובם ככולם לא מפני שאינם מעוניינים, כי אם מפני שישנו קומץ משולי המחנה המטיל אימתו עליהם.

זכותנו הלגיטימית, לבחור לעצמנו את החנויות ש'נוחות' לנו, ובראש מעיינו הוא קודם לכל, שהחנויות כשרות מהבחינה הרוחנית

מי שיקבע כיצד תראה השכונה, האם תשרה בה השכינה הק' ועקב כך נזכה לשמירה עליונה ברוח ובגשם, או שחלילה... זה כל אחד ואחד מאתנו.

הא כיצד? בכך שנקפיד לערוך את קנייתנו אך ורק בחנויות ובתי המסחר, שהצטרפו ל"מאושר", גם אם מדובר במוצר של שקלים בודדים בלבד.

זכותנו הלגיטימית, לבחור לעצמנו את החנויות ש'נוחות' לנו, ובראש מעייננו הוא קודם לכל, שהחנויות כשרות מהבחינה הרוחנית, וביכולתנו לרכוש בהם ואף לשלוח את ילדינו לשם ברוגע ובנחת בלי לחשוש מהבלתי נודע.

וברור לכולנו, שכח הקניה שלנו - החרדים - הוא עצום! בלע"ה מדובר במשפחות ברוכות ילדים, הצורכים מידי שבוע בשבוע כמויות גדולות במיוחד, ואם החנויות משקיעות הון רב בפרסומות ובמבצעים, על מנת למשוך עוד קונה ועוד קונה, בודאי ובודאי שמשתלם לו לעמוד בתקנון, שלא דורש ממנו אגורה שחוקה, ולא שום תנאים קשים ומסובכים, ובסך הכל מה שנדרש ממנו, שיתחשב ויתאים את עצמו לתושבים.

אז מי שיכריע את אופייה ועתידה של השכונה שעדיין היא בבנייתה (וקניוני ענק נבנים בה, וזקוקים אנו לרחמי שמים, שהכל יתנהל שם לרוח השכונה), זה יהיה כל אחד ואחד מאתנו.

ושוב, לא רק הקניות המרוכזות והגדולות, כי אם גם שקית חלב...

זה מה שרבני השכונה שליט"א הורו, וזה מה שבעז"ה יכריע את הצלחת הפרוייקט.

ובשם ה' נעשה ונצליח.

© כל הזכויות שמורות
אין להעתיק ללא אישור מפורש

את מי ילדינו ילדי רמה ד' יפגשו ברגע משבר, ברגע כל כך קריטי וגורלי

סיפורו של מוישי:

מוישי הוא עלם חמודות, נער מתבגר בן 15, שחווה קשיים תואמי גיל, פה הוא לא הסתדר כל כך עם המגיד שיעור, ופה לא מצא את מקומו ב'חברה', וכמובן שהדברים האלו השפיעו על מצב רוחו הרגיש, וגרמו לו לאבד את הריכוז ואת רצף הלימודים.

וכך מצא מוישי את עצמו באחת הלילות החורפיות, חומק מביתו בשעת חצות ליל, כשהוא בעצמו אינו יודע לאן פניו מועדות. מוישי מטייל ברחובות שכונת מגוריו, הרחובות די שוממים ושקטים, ממולו צועד אברך בן תורה כשפניו מדושני עונג לאחר יום שלם של עמל מתיש בתורה, בצד השני של המדרכה מתגודדת קבוצת אברכים חסידיים המלבנים נושא הלכתי ותורני. ומוישי, מרגיש בודד, נטוש, שבור, ומרוסק.

בדרך הליכתו הוא עובר ליד גינת השעשועים המכונה "פארק", הפארק ריק מאדם, מוישי מתיישב על הספסל, ובוהה, בוהה, בחוסר מעש ותקוה. החתולה שחצתה את הפארק בריצה היתה אולי הדמות היחידה שהסתכלה עליו באותו פרק זמן שבו בילה בגינה. לאחר שמוישי השתעמם מהישיבה הממושכת, הוא יוצא מהפארק וממשיך לטייל, לבד, לבד.

וכאן מוצא מוישי את עצמו עובר דרך ה'שטיבלאך' השכונתי, מתוך סקרנות הוא מציץ פנימה, ורואה שם פעילות של מנייני מעריב. מוישי נכנס בצעדים מהוססים לתוך מבנה בית הכנסת, צועד לתוך "חדר הקפה", ומתבונן על ארבע קירותיו.

למזלו הטוב נפגשו בו עיניו של ר' אורי, אשר בחושיו החדים קלט מיד, שלפניו ניצב בחור בן טובים, כולו טוב, כולו טוהר ומתיקות, אשר נמצא ברגע קשה קריטי וגורלי בחייו. ר' אורי לא משתהה, ובספונטיות טבעית ניגש למוישי, טופח לו על שכמו טפיחה ידידותית. מוישי מתרגש כולו באופן שגם עיוור יכול לראות את הניצוץ שנדלק מיד בעיניו הכבויות של מוישי.

ר' אורי לא עוצר, ומציע למוישי, אולי אפשר להכין לך כוס תה רותח. וכמובן בלא להמתין לתשובתו או לתגובתו של מוישי, ר' אורי לוקח כוס קרטון, זורק לתוכו במהירות שקיק תה, פותח את ברז המיחם, והמים הרותחים מתחילים לזלוג אל הכוס תוך שמיעת קול פעפוע המים הרותחים, ר' אורי היה עסוק כולו בהכנת התה, עד שפשוט לא הרגיש איך שרתיחת המים והלב הרותח שלו פשוט חיממו למוישי את הלב, את הנפש, ואת הנשמה. ר' אורי אף הראה למוישי את חבילות הוופלים והעוגיות המונחות על השולחן כל לילה בעבור באי בית המדרש, תוך כדי שהוא מדרבן אותו לטעום מהמעדנים, שנראה שהוכנו שם במיוחד בשביל מוישי.

מוישי או ר"ל צחיק?

סיפורו של מוישי נ"י מול סיפורו הטראגי של צחי (בעבר יצחק נ"י)

מוישי יצא באותו לילה מה'שטיבלאך' בחור אחר, מחוזק, מעודד, עטוף, כשר' אורי מעודד אותו לבוא לבקר גם מחר וגם בעוד שבוע, ובעצם כל אימת שהוא מרגיש כובד על לבו, הוא מוזמן לבוא להתחמם, את הגוף ואת הנפש ואת הנשמה. – הוא חזר למחרת לישיבה, עם מוטיבציה, עם כוחות, עם רצון להצליח ולהיות טוב, עד שברוך ד' תוך זמן קצר עלה על דרך המלך, וכהיום הוא הגאון רבי משה שליט"א ר"מ בישיבה ידועה במרכז הארץ.

סיפורו של צחי (איציק לשעבר):

איציק היה עלם חמודות, נער מתבגר בן 15, שחווה קשיים תואמי גיל, פה הוא לא הסתדר כל כך עם המגיד שיעור, ופה לא מצא את מקומו ב'חברה', וכמובן שהדברים האלו השפיעו על מצב רוחו הרגיש, וגרמו לו לאבד את הריכוז ואת רצף הלימודים.

וכך מצא איציק את עצמו באחת הלילות החורפיות, חומק מביתו בשעות חצות ליל, כשהוא בעצמו אינו יודע לאן פניו מועדות. איציק מטייל ברחובות שכונת מגוריו, הרחובות די שוממים ושקטים, הוא מרגיש בודד, נטוש, שבור, מרוסק.

בדרך הליכתו הוא עובר ליד גינת השעשועים המכונה "פארק", וכאן מבחין איציק בשלשה נערי שוליים מרוסקים יושבים שרועים על הספסל בפארק תוך שהם שקועים במדיה הדיגיטלית, לרגע איציק מהסס, וכי מה לו לבחור ישיבה עם נערי שוליים, אבל תוך כדי כך הבחין בו 'עודד', הגבוה שבין השלשה, וצועק לאיציק, "מה נשמע אחי", איציק מתרגש כל כולו, סוף סוף מישהו מסתכל אליו, ולא רק זה, אלא עוד מתייחס אליו בלבביות. הנער השני דַדוֹ עם העגיל קורא לו בקריצה "אֵי בוא תתיישב עם החֶברֶה", בעוד שניה יחזור אריק עם כמה מנות שווארמה, ונתחלק כולנו ביחד, וואוהו. -

איציק המסכן שכבר זמן רב לא חווה תחושת חיבור, לא חשב פעמיים, והצטרף לחבורה, ובילה איתם את שארית הלילה. למחרת הם הציעו לו עוד כל מיני בילויים מוזרים, והקשר לדאבון לב לא נפרם אלא רק התחזק. עם הזמן התחילו הוריו של איציק לראות שמשהו לא כשורה עם הבן יקיר שלהם, בהתחלה קיוו שזה יעבור, שזה יחלוף, קיוו לטובה. אבל לאחר כמה שבועות הם הבינו, שזהו זה, לדאבון לבם הם איבדו את הבן, איציק מצא לעצמו חברים חדשים, עם הזמן שינה את שמו ל"צחי", הוריד את הכיפה ואת הפאות, התדרדר מטה מטה עד שהתגלגל לסמים ולפשיעה ד' ירחם. צחי הוא הבן הבכור במשפחה, כעת הוא מנסה לסחוף אחריו את שאר הילדים שבבית.

♦♦♦

לדאבון הלב, הסיפור של מוישי ושל איציק הינו די מוכר, בדורינו הדור החלש והכל כך שברירי, שום דבר לא בטוח, תשאל את כל מי שיש לו בנים או בנות בגיל ההתבגרות, האם הוא יושן רגוע בלילות. הנסיונות של בני הנעורים כל כך עצומים, הפיתויים כל כך מושכים, והנפשות כל כך חלושות.

רגע אחד שבו הנער המתבגר מצוי בתסכול או במשבר זמני, עלול חלילה לחרוץ את גורלו לנצח. כהיום הרחוב הוא מבול, פשוט כך, מבול, אין מילה יותר עדינה לתאר את המציאות שבה אנו שרויים, ואם אכן הישיבות והמסגרות הם בבחינת "תיבת נח", אבל מה נעשה אם ברגע קשה ימצאו הילד או הילדה את עצמם מחוץ לתיבת נח. הרגעים הקריטיים האלו יכולים לפגוש את כל נער, גם בחור טוב עלול לחוות תקופות קשות ומשברים זמניים, אין מי שחסין מהם.

מפחיד ומצמרר לחשוב ולהזכר במה שקורה באחת מהשכונות בעיר לא רחוק מפה, כשבשעות הלילה המאוחרות השכונה הופכת להיות מסוכנת עבור בני הנוער. בכל הפארקים הפזורים בשכונה, וכן בהרים המקיפות אותה, נמצאים בני נוער נושרים למחצה ולשליש ולרביע ומבלים ב....., רבני אותה שכונה מספרים על הורים לילדים מתבגרים שמבכים בפניהם, שכרגע המצב הנתון בשכונה הוא, שכל ילד או ילדה שיש להם קצת קושי או התמודדות, הרי שגורלם נחרץ לאבדון, כמעט ללא השארת פתח סיכוי. כי בלילה הראשונה שיחליט לשוטט קצת ברחובות כבר ימצא לעצמו כמה וכמה קבוצות שישמחו לצרף אותו לשורותיהם בשמחה, ה' ישמרנו.

וכאן מגיעה השאלה הגורלית, את מי ילדינו ילדי רמה ד' יפגשו ברגע משבר, ברגע כל כך קריטי וגורלי, האם את ר' אורי שיאיר להם את הנשמה ויעלה אותם על דרך המלך, או שמא חלילה את עודד ודַדוֹ שימשכו את הבן יקיר לפי פחת, רחמנא ליצלן.

אנשי החינוך המתעסקים בטיפול בנוער נושר מצביעים חד משמעית, "החנויות", שם מונח הענין, ההפקירות השוררת בחנויות זהו השורש פורה ראש ולענה ואם כל חטאת, לפי דבריהם כ60% מהנשירות, בא בעטיין של ההפקירות בחנויות, וכפי שנסביר מיד.

בעלי החנויות הרי לא איכפת להם מעתיד ילדינו, אילו היו הם מתנהגים בהגינות היו משקיעים כוחות בהבאת עובדים מסורים ונאמנים, דבר שכמובן ידרוש מהם משאבים, וכמובן תשלום של משכורת ראויה, תחת זאת הם שמים לנגד עיניהם רק את עצמם ואת שיקוליהם הכלכליים, ולכן מחפשים עובדים וקופאים ומשלוחנים בשכר מינימום, כאשר בדרך כלל מי שנענה לקריאה הזאת הם נערי שוליים מרוסקים, משועממים ומובטלים, שנפלטו מהמרחב הציבורי, שצריכים קצת כסף לממן לעצמם את המדיה והבילויים. וככה הם מייצרים בתוככי השכונות קן צרעות של נערי שוליים, וכמובן חבר מביא חבר, עד שהשכונה נהפכת חלילה למוקד ביצה טובענית של נוער נושר.

בנוסף לזאת, הרי הנוער הנושר מחפש לבלות בלילות עם בשר אלכוהול וסיגריות ו....., וכמובן שבשביל כך צריך חנויות של מאכל ומשקה שאפשר להשיג שם אוכל גם בשעות הלילה המאוחרות. בעלי חנויות האוכל המוכן נמצאים בשבילם באותן שעות כדי לספק את הסחורה, וככה הופכים החנויות אלו והפארקים שסביבותיהן למוקדי בילוי, אשר כמובן מזמינים עוד ועוד נערי שוליים, עד שהשכונה הופכת חלילה להיות מקום המעמיד בסיכון את כל בני הנוער ה"י.

רבני השכונה שליט"א מכל החוגים והעדות, אשר הנושא מדיר שינה מעיניהם, החליטו להכנס לעובי הקורה, ולהכריז, לא עוד, די בשואה שכבר המיטו עלינו בעלי החנויות בכמה וכמה מרכזיים חרדים, די במאות ואלפי בני הנוער שהלכו לנו לאבדון, חלקם מתגולל היום בבתי הכלא לאחר שהסתבכו בפשיעה, לא ניתן שהדבר יקרה חלילה גם בשכונתינו.

בשנים האחרונות יש התעוררות לכך בכמה וכמה מערי ארץ הקודש, בעיר בני ברק תקנו רבני העיר שליט"א תקנות חמורות המגבילות מאד את בעלי החנויות, כמו כן בקניון 'רב שפע' בקרית בעלזא בירושלים יצאו הרבנים במאבק אדיר נגד בעלי החנויות שלא יכניסו את כל הסחי ומאוס לתוככי השכונות החרדיות.

ובעזרת השם פה בשכונתינו החדשה רמה ד', התאגדו רבני השכונה שליט"א מכל העדות והחוגים, באחדות מופלאה, כאיש אחד בלב אחד, לקדם את פני הרעה, על ידי החלת פיקוח על בעלי החנויות, הן מבחינת זהות העובדים והתנהגותם, והן מבחינת שעות הפתיחה של החנויות, ועוד כל מיני פרטים חשובים וקריטיים. כאשר המטרה בכל זאת היא אחת, שהשכונה תהיה בטוחה ושמורה בשביל ילדינו, שנוכל פה לחנך ילדים בדרך התורה ושנוכל לרוות מהם נחת, ולא ניתן חלילה לשום גורם להפוך את שכונתינו לביצה טובענית המושכת לתוכה עשרות בני נוער המתדרדרים בה חלילה להוללות ולפשיעה.

כמובן שהצלחת הדבר תלוי בשיתוף פעולה של התושבים, שייענו לקריאתם של רבני העיר שליט"א, ויזהרו שלא לקנות אלא אצל בעלי החנויות שקיבלנו עליהם את תקנות רבני העיר, וכך בעזרת השם נזכה ששכונתינו תהיה שכונה שמורה ומוגנת ומקום בטוח עבורינו ועבור ילדינו.

© כל הזכויות שמורות
אין להעתיק ללא אישור מפורש

קריאת קודש

מאת מרן הגאב"ד
רבי **שלמה ידידיה זעפראני** שליט"א

הנני בזאת בקריאה של חיבה לכל תושבי רמה ד' בית שמש ולכל בעלי החנויות והעסקים לשמור על תקנות רבני המקום שליט"א ויזכו לכל מילי דמיטב אכי"ר.

עושים ומעשים!

יהודי יקר,
עדיין ישנם רבים מבעלי החנויות שמחכים להצטרף ולהיות חלק מ"כח הקנייה" של תושבי השכונה.

בכניסתך לקבלת שירות או לעשות קנייה באחת מהחנויות בשכונה,
גש אל בעל החנות והצג לפניו את הבקשה האלמנטרית והבסיסית
'שיתחשב באורחות חייך, בהצטרפות ל'וועד מאושר"

כמו"כ, בכניסתך לחנות שנענה לקריאת הרבנים, תמסור לו את התודה הציבורית.

שבת הגדול
של רמת בית שמש ד'

© כל הזכויות שמורות, אין להעתיק ללא אישור מפורש